

Hram dobre kapljice

(mlv) Leta 1976 je hkrati s samim 22. mednarodnim vinogradniško-vinarskim sejmom na Gospodarskem razstavišču potekala še 2. svetovna razstava vin in 56. generalna skupščina mednarodnega biroja za vinogradništvo in vinarstvo (OIV) iz Pariza. Celotna prireditev tega leta je bila pod pokroviteljstvom maršala Tita. Ob teh prireditvah pa so odprli tudi I. jugoslovansko vinoteko v kleti razstavnega paviljona »Jurček«, s ciljem popularizirati in propagirati jugoslovanska vina in naravne žgane pijače, nuditi potrošnikom celovit izbor vin vseh jugoslovanskih proizvajalcev ter potrošniku posredovati vse informacije in dati nasvete v smislu kulturne porabe.

Poslovodkinja vinoteke GR Tončka Urbančič

Ta naša prva jugoslovanska vinoteka ni potrebovala veliko reklame, saj se je iz leta v leto večalo število prijateljev dobre kapljice, ki so gotovo po naslednjih vinskih sejmih želeli imeti nagrajena vina in naravne žgane pijače, ki se, zbrane od vseh jugoslovanskih proizvajalcev, znajdejo na policah tega enkratnega vinskega hrama.

Danes premore vinoteka okrog 360 vrst vina in 80 vrst naravnih žganih pijač. Čeprav se je zadnje čase vsa pijača dražila, kupcev v vinoteki ne zmanjkuje, promet kljub temu narašča.

Vsekakor je za dobro prodajo zaslužna tudi poslovodkinja vinoteke Tončka Urbančič, na katero se vsi kupci obračajo za nasvet. Ima prirojen okus za vino, učila pa se je skrivnosti posameznih sort vina po vinskih kletah, kjer poteka odkup vin za vinoteko in pa v razgovorih s strokovnjaki. Potrditev svojih nasvetov je našla v samih kupcih, ki jo izredno cenijo, saj vse, kar jih zanima, zvedo od nje in imajo v njej dobrega prijatelja. Saj pri dobri kapljici ne poznaš sovražnika — vsi smo prijatelji. Tako Tončka Urbančič s svojimi prodajalci prodaja tudi po tisoč steklenic vina na dan. Največja je potrošnja štajerskih vin, pa tudi tujci vse bolj zahajajo v to vinoteko.

In ko zavijete mimo Gospodarskega razstavišča, ko ni nobenega sejma, boste vkljub temu opazili številne tovarnjake, ki zavijajo proti »Jurčku«, ali obratno. Naslovi na njihovih vratih nam povedo, od kod so prišli in kakšno pijačo so pripeljali v to prvo jugoslovansko vinoteko. Vsekakor najboljšo, saj je sproti zmanjkuje, posebej pred prazniki. Gotovo pa te dni, ko je zopet Novo leto pred durmi.

20-letni Janez Mrak iz Studenčic pričel z rejo ovc

Ovce v hribovitem svetu

»Eno od možnosti izkoriščanja travnatnega sveta v hribovitem svetu predstavlja reja ovac, ki ima prednost pred pitanjem govedi. S pašo ovc uspešno izkoriščamo strme lege in skromne travne površine. Reja je primerna za gospodarstva, ki ustvarjajo glavni dohodek izven kmetijstva, ker so opravila pri ovcah manj vezana na določeni dnevni čas.« Tako so zapisali strokovnjaki Kmetijskega inštituta Slovenije v študiji »Stanje in možnosti razvoja kmetijstva v Polhograjskih Dolomitih.« Ta njihov zapis pa je povsem zares vzel 20-letni delavec Janez Mrak iz Studenčic štev. 13. Pred tremi leti so se pri njem oglasili strokovnjaki kmetijske zadruge Medvode in kaj hitro je bil sklenjen dogovor, po katerem so mu v rejo pripeljali 20 ovac kot matični trop za nadaljnjo reprodukcijo.

»Veseli je do ovac imam že od mladega. Še ko je bil živ oče, sem mu večkrat dejal, naj mi kupi ovco. Želja se mi je uresničila veliko pozneje, ko sva se z mamo odločila sprejeti ponudbo medvoške kmetijske zadruge in pričeti z načrtno rejo. Preurediti je bilo treba hlev in tudi približno tri hektarje slabših travnikov ponovno vključiti v »proizvodnjo«. Vseh 12 hektarjev zemlje je zelo raztresenih po hribovitem pobočju, kjer je košnja, pa tudi spravilo sena zelo težavno«, nam je počasi in preudarno pripovedoval Janez ob našem obisku.

Mama Angela pravi, da je dvoje delovnih rok kar premalo za vsa opravila, vendar z veseljem dela, ko pa ima sin Janez tako veselje do živali. Sedaj je v hlevu že 70 ovac, vendar Janez vsako posebej pozna. Pravi, da je že veliko knjig prebral, izpopolnjuje se tudi na seminarjih. Voditi mora selekcijsko kontrolo, saj želita s križanjem jezersko-solčavske pasme z romanovsko dobiti več jagnjedi, več mesa...

»Zaposlen sem v Tekstilni tovarni v Medvodah na sušilnem stroju in gojenje ovac mi vzame skoraj ves prosti čas. Priprava ograje za pašo, vsakodnevni nadzor, pa košnja, sušenje, spravilo sena, kar veliko dela se nabere. Toda če bi se hotel »preživeti« z ovcami, bi jih moral imeti 200, ob tem, da bi vsaka ovca imela tri mladiče letno. Sem spada tudi organiziran odkup, več mehanizacije... Upam, da bom v dveh letih uspel »pravo« čredo,« ves navdušen nadaljuje, ob tem pa nenehno pogleduje mamo Angelo.

Tako Janez Mrak, ki ima eno od treh »poskusnih« čred na območju Kmetijskega zavoda Ljubljana. Z izrednim poslušarjem za živali mu bo verjetno uspelo uresničiti načrt, ki si ga je zastavil skupaj s kmetijsko zadrujo. Njegov uspeh pa bo kasneje verjetno spodbudil še koga, saj so podani ustrezni pogoji, le začeti bo treba.

Naš človek — novi film režiserja Jožeta Pogačnika

(mlv) Te dni končujejo pri Viba-filmu že četrti letošnji slovenski celovečerni film »Naš človek«. Scenarij zanj je napisal Janez Povše, dramaturg Zarko Petan in režiser filma Jože Pogačnik pa sta ga priredila za snemanje. Režiser Jože Pogačnik nam je ostal v spominu s svojim prvim celovečernim filmom »Grajski biki«, ki ga je posnel že leta 1966. Nato se je posvečal celi vrsti kratkih dokumentarnih filmov s kritično tematiko, za katere je prejel številna domača in tuja priznanja. Sedanjí njegov celovečerec »Naš človek« prav tako kritično obravnava dogodke našega vsakdana. To je zgodba sodobne resničnosti, ki nam ponuja vprašanje, ali ne bi lahko bila tudi bolj človeška...

V glavni vlogi nastopa Boris Juh, ob njem pa Miranda Zaharija, Ivo Ban, Vesna Jevnikar, Brane Završan, Jožica Avbelj, Aleš Valič in drugi. V filmski ekipi sodelujejo še direktor fotografije Janez Verovšek, kostumografinja Irena Felicijan, scenograf ing. arh. Mirko Lupužič, tonski mojster Jože Trtnik, maskerka Ana Vilhar in direktor filma Ivan Mažgon. Glasbo za film bo napisal Bojan Adamič.

Na sliki: Boris Juh in Ivo Ban v sceni novega slovenskega celovečernega filma »Naš človek« na nekem šišenskem keglišču.

